

La intel·ligència pro-israeliana contraataca

Els joves palestins creixen amb l'ocupació israeliana / Foto: Kale Gorria

La intel·ligència proisraeliana contraataca, i ho fa amb la col·laboració d'Eliseu Climent que, mitjançant *El Temps* i el editorial 3 i 4, apadrina una ofensiva intel·lectual amb l'objectiu de justificar les polítiques de l'Estat d'Israel.

Tot va començar amb un número

d'*El Temps* amb el bo i millor de la intel·lectualitat proisraeliana dels Països Catalans (Pilar Rahola, Vicenç Villatoro, Valentí Puig) amb la intenció d'"obrir un pas a la imparcialitat", i es tancava amb un llibre de diversos autors publicat per 3 i 4 que es ressenya en aquest mateix número.

Segons el plantejament editorial és evident que la "nova onada d'antisemitisme" ve "atiada per alguns intel·lectuals de l'esquerra europea". Es vol dilucidar si "la malaltia crònica de la judeofòbia revifa o només es tracta d'un escut protector recuperat mediàticament pel sionisme". I no se'ls acudeix altra

cosa que escollir, amb aquest objectiu, una sèrie d'intel·lectuals que tothom sap perfectament que mai no recollirà la segona opció. A partir d'aquí comença la manipulació de determinades crítiques de José Saramago contra l'Estat d'Israel com si fossin declaracions antisemites (qui és qui confon israelià i jueu?), amantada amb referències hipòcrites a "la dignitat del poble palestí". El que els preocupa és que la judeofòbia (sempre present i mai no reconeguda en l'esquerra europea, segons Pilar Rahola) hagi mutat en "una aversió a Israel", la qual cosa sembla bastant raonable i marca precisament la diferència entre l'antisemitisme i el rebuig de determinades polítiques. Es veu que es tracta d'una gran conspiració mediàtica en la qual són tractats com a resistents uns simples assassins (els milicians palestins), com apunta Vicenç Villatoro, que no es pregunta per què quan aquests mateixos actes són comesos per israelians se'ls anomena "soldats" i no "bojos amb l'ànima plena d'odi". Però tota la retòrica pseudoliberal que caracteritza aquests autors cau pel terra quan hom diu el que tots pensen, és a dir, que els trempa molt el fet que els jueus hagin aconseguit un Estat "precisament allà on els corresponia" i que aquest Estat fa servir la força perquè és "l'únic llenguatge que s'entén en el Pròxim Orient" (Valentí Puig). La Bíblia i l'espasa, és a dir, el de sempre.

Joan Sebastià Colomer

El sionisme català pren la paraula en format llibre

AA VV ; *Antisemitisme després d'Auschwitz. Contra la nova judeofòbia*. Edicions 3 i 4. València, octubre del 2004

Aquest és un llibre col·lectiu en el qual hi participen la filòloga i polemista Pilar Rahola, l'historiador Joan B. Culla, l'escriptora Marta Pessarrodona, el periodista i escriptor Pere Bonnin, l'escriptor i periodista Vicenç Villatoro, el llicenciat en Ciències Polítiques i periodista Vicent Martí i l'escriptor, antropòleg, i professor de grec i cultura clàssica Joan F. Mira. L'objectiu d'aquest treball és, segons anuncia en el pròleg el mateix Vicenç Villatoro, defensar el "dret a existir" de l'Estat d'Israel i palesar la condemna suplementària que segons ells s'aplica contra aquest estat, un greuge discriminatori que no s'aplica a d'altres actors de la política internacional i que ells atribueixen als "rastres més o menys evolucionats dels vells antisemitismes europeus". Jo hi afegiria un tercer objectiu comú que no és altre que el de presentar l'antisemitisme com l'antisemitisme passat pel sedàs del marxisme, o del comunisme, o de l'estalinisme, o del polpotisme, que tot és, veritat, Rahola?

Podríem classificar el conjunt d'articles que componen aquest treball en tres categories: els de pura propaganda política, els d'intencionalitat històrica, i els reculls d'articles periodístics, la pràctica majoria dels quals participen també del to dels de la primera categoria.

El primer grup està integrat per la P. Rahola i la M. Pessarrodona. La primera firma un article que va donant voltes sobre la idea que "allò que és europeu i allò que és palestí es troben en un lloc comú de poderós atavisme i simbologia, [...] en el lloc de la judeofòbia". La segona sembla estar més preocupada per "l'olor de marxisme", per "l'anorreament del poble txetxè a les mans d'un soviètic", en Putin, per l'estalinisme, i per la

República Democràtica Alemanya, una preocupació que és transversal, afectant pràcticament tots els participants d'aquesta obra, però que en el seu cas sembla patològic.

En el segon grup hi trobem: en J. B. Culla, la pràctica professional del qual l'obligava a ser més rigorós que la resta de companys de viatge. El seu article es dedica a seguir el concepte sionisme a través de la història, un concepte que és qualificat com a "fill de la fòbia antijueva d'Europa"; en P. Bonnin, que desenvolupa un discurs sorprenent sobre la capacitat d'influència del socialisme i del paísos àrabs en la política internacional. Ara, els units per l'antijudaisme ja no són els europeus i els palestins sinó entre "el socia-

lisme estalinista i els països àrabs del front de rebuig"; i en V. Villatoro, el qual atribueix l'alt grau de posicionament públic favorable a la causa palestina a dos mil anys de perjudici en vers el poble jueu i a l'antioccidentalisme, que veu en l'Estat d'Israel la punta de llança d'occident en el món àrab.

El llibre es clou amb el recull d'articles periodístics del V. Martí, que hi aporta 20 articles que supuren odi liberal (en Saramago és un "incendiari estalinista" com en Sadam Hussein i en Pau Viciano un "nacionalcomunista" igual que en Milosevic), i del J. F. Mira que, a través de cinc articles crítica, bàsicament, la visió de la història que equipara nazisme i sionisme. I no podem deixar d'estar-hi d'acord perquè és cert que cap esdeveniment històric no és idèntic a cap altra. Ara bé, n'hi ha que s'assemblen massa.

Josep Maria Solé

LA NOTÍCIA

Els deliris d'un historiador

Joan B. Culla, *Israel, el somni i la tragèdia*. Ed. La Campana, 2004.

La contraportada ens promet un antídoto a les visions esbiaixades sobre el conflicte àrab-israelià, però en Culla ens ofereix un carnaval de barroeres manipulacions segons les quals allò que, practicat per un àrab, és terrorisme, practicat per un jueu és activisme; segons les quals, entendre que els jueus tenen dret a romandre (i emigrar massivament i organitzada) a Palestina, però "no necessàriament" a fundar un Estat és una lectura "restrictiva" de la declaració Balfour, mentre la negativa dels àrabs a acceptar la colonització respon a un "maximalisme absolut". Per a en Culla resulta tremendament restrictiu que els fluxos migratoris jueus siguin sotmesos al consentiment àrab i el gran drama de Palestina és que les bones intencions israelianes no han trobat interlocutors a l'alçada (pel fet lamentable que són àrabs). Aquest argument es present vetlladament en tot el llibre, en el qual s'utilitza els adjectius més dramàtics per a referir-se a les tragèdies dels israelians per, a continuació, recomptar amb tota la fredor les baixes àrabs en la mateixa contesa. Però tot això és irrellevant comparat amb aquells moments, tan íntims, en què en Culla s'autoestimula pensant en "la imaginació tàctica, l'anticonvencionalisme i el gust per la sorpresa" que caracteritzen l'exèrcit d'Israel.

En el fons hi rau el tort de base que reclamar drets nacionals sobre Palestina per als àrabs és la mateixa cosa que fer-ho per a un poble que hi ha arribat recentment i ha practicat una política demogràfica conscient per a capgirar-ne la correlació política de forces i, sobretot, una ideologia profundament racista que caracteritza Israel com a sinònim de progrés, il·lustració i democràcia enfront de l'obscurantisme i l'absolutisme àrabs.

Joan Sebastià Colomer

SHEMICAL, S.L.
 Importació - exportació de productes químics
 Barcelona

www.racocatala.com/alternativaestel

alternativa ESTEL

Sindicat d'estudiants de l'Esquerra Independentista

"Garrinà" Calorenç #Oraòl MONTLLOR#

Dissabte 12 març
 Migdia a la
 plaça Diamant
 Calçotada popular
 Tarda
 1er aniversari
 del nou local

★ Ateneu La Torna